

RURAL PACT

Izjava o prihodnosti podeželskih območij in prihodnji politiki razvoja podeželja v Evropski uniji

December 2024

Kazalo

Preambula	1
1. Prihodnost podeželskih območij je skrb naše celotne družbe	2
2. Izzivi na podeželju zahtevajo hitre odzive	3
3. Prihodnja politika razvoja podeželja mora resneje upoštevati potrebe podeželskih območij	4
4. Pretvorba dolgoročne vizije za podeželska območja v konkretno strategijo in uresničevanje modela pakta za podeželje	5
5. Krepitev lokalnih zmogljivosti in ustvarjanje lokalne odgovornosti	6
6. Izboljšanje spremljanja porabe EU za podeželska območja	7

Skupina si prizadeva za sprejetje mnenj, priporočil ali poročil s soglasjem. V primeru glasovanja se o izidu glasovanja odloča z navadno večino članov. Člani, ki glasujejo proti ali se glasovanja vzdržijo, imajo pravico, da se dokument, ki povzema razloge za njihovo stališče, priloži mnenjem, priporočilom ali poročilom.

Izražena mnenja so mnenja usklajevalne skupine za pakt za podeželje in se ne morejo šteti za uradno stališče Evropske komisije.



Preambula

Pakt za podeželje je pobuda, ki je nastala na podlagi sporočila o dolgoročni viziji za podeželska območja EU in je namenjena vzpostavitvi sodelovanja med različnimi ravnmi upravljanja in z deležniki. Gre za proces upravljanja od spodaj navzgor na več ravneh, v katerem ima Evropska komisija posredniško vlogo.

Usklajevalna skupina za pakt za podeželje je bila ustanovljena kot posebna skupina Evropske komisije za nadaljnji razvoj pakta in usmerjanje njegovega procesa. Kot člani¹ usklajevalne skupine za pakt za podeželje se zavedamo, da so za reševanje številnih izzivov, ki so posledica depopulacije, zelenega, digitalnega in drugih prehodov, ter gospodarskega upada na podeželskih območjih nujno potrebni ciljni ukrepi in inovacije v politikah. Pri upravljanju sredstev in politik EU bi bilo treba priznati in upoštevati, da je uspeh podeželskih skupnosti ključen ne le za prebivalce podeželja, temveč tudi za širšo ekonomsko, okoljsko in socialno dobrobit Evropske unije kot celote.

Naš skupni cilj je ustvariti živahne in odporne podeželske skupnosti, ki so sposobne prispevati k trajnostnemu gospodarskemu, okoljskemu in socialnemu prehodu. Zato smo člani usklajevalne skupine za pakt za podeželje v odgovor na devet vprašanj iz poročila [Dolgoročna vizija za podeželska območja EU: ključni dosežki in nadaljnji ukrepi](#) skupaj oblikovali to izjavo, ki smo jo sprejeli² 12. decembra 2024.

1. Prihodnost podeželskih območij je skrb naše celotne družbe

1.1 Ekonomska in socialna dobrobit EU sta v veliki meri odvisni od podeželskih območij

Podeželske skupnosti imajo ključno vlogo v gospodarstvu EU. Sektorji, kot so kmetijstvo, trajnostna proizvodnja hrane, trajnostno gozdarstvo, trajnostni ribolov in trajnostna energija iz obnovljivih virov, se na podeželskih območjih uspešno razvijajo ter podpirajo prehransko varnost, upravljanje virov in energijske strategije (zlasti zeleno energijo).

Poleg tega se podeželska območja spreminjajo v vozlišča za gospodarske dejavnosti, med katerimi so kmečki turizem, ekoturizem in digitalna podjetja. Te skupnosti bogatijo družbeno strukturo EU, saj omogočajo edinstven življenjski slog, za katerega so značilni več prostora in tesnejši medosebni odnosi v lokalnih skupnostih.

Podeželska območja poleg tega ohranjajo lokalne tradicije in kulturno dediščino, spodbujajo kulturno raznolikost, vključujejo priseljence in migrante ter krepijo varnost v obmejnih regijah.

1.2 Podeželska območja Evropske unije so ključna za obravnavanje podnebnih sprememb

Podeželska območja so osrednjega pomena za blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje njihovim učinkom. Na njih se trajnostno proizvaja hrana, upravljajo kmetijska zemljišča in gospodarji z gozdovi, proizvaja energija iz obnovljivih virov, ohranjajo naravni habitati in izvajajo ekosistemske storitve (zlasti v občutljivih ekosistemih, kot so gore in otoki).

Uspeh podnebnih strategij je v veliki meri odvisen od dejanske opolnomočenosti podeželskih skupnosti za sprejemanje trajnostnih praks, krepitev odpornosti in prispevanje k svetovnemu boju proti podnebnim spremembam.

1.3 Podeželski viri se ne bi smeli izkoriščati in njihovo upravljanje mora biti trajnostno

Podeželska območja imajo dragocene naravne, kulturne in gospodarske dobrine, ki pa se ne bi smele izkoriščati in prekomerno uporabljati, temveč bi bilo treba z njimi ravnati tako, da se upošteva dolgoročna trajnostnost. Na primer, projekte

na področju energije iz obnovljivih virov, kot so vetrne turbine na gorskih območjih, bi bilo treba vključiti premišljeno, da se uravnotežijo vplivi na okolje in interesi lokalne skupnosti ter zagotovi, da ima koristi tudi lokalno prebivalstvo.

Podobno bi bilo treba skrbno upravljati turizem, da se zaščiti podeželska krajina in ohrani kulturna dediščina brez pritiska na lokalne ekosisteme. Poleg tega je treba odgovorno upravljati tudi talne in vodne vire, da se prepreči njihova degradacija in da se ohranijo za prihodnje generacije.

1.4 Politike EU bi morale bolj ciljno spodbujati trajnostni razvoj podeželja

Politike EU bi morale spodbujati vključevalnost in trajnostni razvoj podeželja, med drugim naložbe v infrastrukturo, trajnostne prakse in nove lokalne gospodarske sektorje (kot so gospodarstvo zaprte zanke, distribuirana energija na podlagi skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov, socialno gospodarstvo in v skupnost usmerjeno gospodarstvo ter digitalizacija).

Politike EU bi morale zagotoviti, da lahko podeželske skupnosti in njihovi prebivalci, vključno z lokalnimi upravami, organizacijami civilne družbe in zasebnimi subjekti (tudi podeželskimi podjetji), na uravnotežen in trajnosten način pozitivno prispevajo k prihodnosti Unije.

2. Izzivi na podeželju zahtevajo hitre odzive

2.1 Podeželska območja se soočajo z demografskimi izzivi in gospodarskim upadom

Podeželska območja se soočajo s ciklom depopulacije in staranja prebivalstva. Gospodarski upad in zmanjševanje obsega storitev, pomanjkljiv dostop do storitev (vključno z dostopnostjo na podeželskih območjih ter zadostnimi in cenovno dostopnimi možnostmi mobilnosti, izobraževanjem in zdravstvenimi storitvami) ter pomanjkanje stanovanj in dostopa do zemljišč še pospešujejo odseljevanje, zlasti mladih.

Poleg tega pomanjkanje delovne sile in kakovostnih zaposlitvenih možnosti ter zapiranje podjetij (vključno z lokalnimi trgovinami) še dodatno slabita podeželske skupnosti in povečujeta demografske izzive.

2.2 Podeželske skupnosti potrebujejo inovacije za prilagajanje na digitalni, zeleni in gospodarski prehod

Podeželske skupnosti se srečujejo z edinstvenimi izzivi pri prilagajanju na digitalni, zeleni in gospodarski prehod. Da pri teh prehodih ne bodo zapostavljene, so nujno potrebne znatne naložbe v infrastrukturo in inovacije, primerne za prihodnost (vključno s tehnološkimi, socialnimi in poslovnimi inovacijami ter inovacijami na področju upravljanja).

2.3 Različne vrste območij se soočajo z različnimi izzivi in potrebujejo ciljno usmerjene odzive

Zavedati se je treba, da različne vrste podeželskih območij (npr. gorske, otoške, oddaljene in najbolj oddaljene ter obmejne regije) ponujajo različne priložnosti in se hkrati soočajo z različnimi izzivi, ki zahtevajo prilagojene odzive politike in ukrepe, kot je poudarjeno v členu 174 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Na primer: ključni dejavnik so oddaljenost od urbanih središč ter povezave med mesti in podeželjem; gorska območja imajo posebne potrebe zaradi izzivov, povezanih z dostopnostjo in dostopom do storitev; najbolj oddaljene regije se prav tako

soočajo s precejšnjimi omejitvami, povezanimi z omejenim ozemeljskim obsegom, otoško lego in izoliranostjo, ter stroški, ki izhajajo iz velike oddaljenosti od glavnih trgov; obmejne regije pa so pogosto še posebej izpostavljene varnostnim vprašanjem, gospodarskemu upadu in geopolitičnim napetostim.

2.4 Omejene zmogljivosti zmanjšujejo možnost podeželskih skupnosti za ukrepanje in dostop do financiranja

Podeželske skupnosti se pogosto soočajo z znatnimi omejitvami zmogljivosti, ki jih še poslabšujejo demografske spremembe, zlasti odseljevanje mladih in izobraženih ljudi. Poleg tega so zelo odvisne od prostovoljskega dela in organizacij civilne družbe, tj. področij, ki potrebujejo večjo podporo in večje priznavanje.

Omejene zmogljivosti podeželske skupnosti ovirajo pri pridobivanju financiranja in učinkovitem načrtovanju za prihodnost. Podeželska območja pogosto nimajo ciljno usmerjenega financiranja, kadar pa je to na voljo, njegovo učinkovito uporabo omejujejo birokratske ovire, na primer preveč zapleteni postopki. Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, je trenutno kljub svojim prednostim in dokazanim dosežkom znatno premalo financiran in premalo izkoriščen.

3. Prihodnja politika razvoja podeželja mora resneje upoštevati potrebe podeželskih območij

3.1 Okrepitev podpore iz več politik in več virov financiranja za podeželska območja, vključno s preverjanjem učinkov ukrepov na podeželje

Politika razvoja podeželja bi morala slediti celovitemu in celostnemu pristopu k politikam ter poudarjati pomen preverjanja učinkov ukrepov različnih politik na podeželje. Pojem preverjanja učinkov ukrepov na podeželje, ki zajema „pregled politik z vidika podeželja, da bi te politike ustrezale svojemu namenu za ljudi, ki živijo in delajo na podeželskih območjih“³, ne sme biti zgolj abstraktno načelo in ga je treba okrepiti z ustreznimi predpisi, postopki in celovitimi metodološkimi smernicami.

Financiranje za politike razvoja podeželja bi prav tako morale prihajati iz kombinacije evropskih, nacionalnih in regionalnih virov. Da bi podeželske skupnosti prejele sredstva, ki jih potrebujejo, so bistvena usklajena prizadevanja različnih politik in skladov ter drugih tokov financiranja EU. Deležniki na podeželju bi morali biti tesno vključeni v oblikovanje zadevnih politik.

3.2 Okrepitev lokalnih pristopov, ki jih vodi skupnost, kot so pristop LEADER/ lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, in pametne vasi

Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, bi se moral pogosteje uporabljati kot ključna metoda za opredeljevanje potreb, razvijanje lokalnih načrtov in strategij, načrtovanje in izvajanje lokalnih projektov ter razdeljevanje sredstev. Gre za pristop k regionalnemu in lokalnemu razvoju od spodaj navzgor, pri katerem lokalne skupnosti prevzamejo vodilno vlogo pri opredeljevanju in obravnavanju svojih razvojnih potreb, vključno z lokalnim odločanjem (npr. lokalne akcijske skupine), sodelovanjem lokalnih akterjev in pristopom financiranja iz več virov.

To omogoča tudi bolj ciljno usmerjeno obravnavanje potreb posameznih območij. Pristop LEADER (povezave med ukrepi za razvoj podeželskega gospodarstva) se že desetletja uspešno uporablja na podeželskih območjih kot glavna metoda lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, medtem ko se iz več virov financirani lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, na podeželskih in nepodeželskih območjih močno spodbuja, vendar se v državah članicah ne izvaja pogosto.

V zadnjem času so se pojavili drugi lokalni pristopi, ki jih vodi skupnost, zlasti pametne vasi. Cilj pametnih vasi je okrepiti odpornost podeželskih skupnosti s spodbujanjem tehnoloških in socialnih inovacij na lokalni ravni podeželske skupnosti, in sicer z upoštevanjem načel lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost (tj. s strani skupnosti vodeno participativno in celostno lokalno načrtovanje in izvajanje inovativnih pametnih pobud).

3.3 Okrepitev povezav med podporo EU in podeželskimi gibanji

Poleg formalnih instrumentov EU za lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, obstaja v civilni družbi na lokalni, regionalni, nacionalni in evropski ravni močna mreža povezljivosti, med drugim najrazličnejše lokalne skupine, vaška in regionalna združenja, razvojni skladi, socialna podjetja, občinski sveti, lokalna partnerstva in drugo.

Številna od teh podeželskih gibanj imajo dolgo tradicijo (več kot 50 let) in so razvila sistem nacionalnih in evropskih podeželskih parlamentov, da bi podeželskim skupnostim omogočila izražanje mnenja in izboljšala lokalne zmogljivosti. Financiranje teh mrež, ki večinoma prihaja iz regionalnih ali nacionalnih uprav in prispevkov članov, bi bilo treba dopolniti z evropskimi sredstvi, da bi se ohranila njihova kritična zmogljivost.

3.4 Omogočanje podeželskim območjem, da izrazijo svoja mnenja, in izboljšanje zastopanosti njihovih interesov pri oblikovanju politik

Ne glede na to, ali bo EU za prihodnje politike in programe v okviru deljenega upravljanja uporabila pristop financiranja iz enega ali več virov, ne zadostuje več, da se državam članicam v celoti prepusti presoja, kolikšen delež sredstev EU bodo dodelile za razvoj podeželja.

Čeprav so podeželska območja ključna za trajnostni evropski razvoj in so v središču podnebni ukrepov, je zastopanje interesov podeželskih območij in skupnosti, z izjemo kmetijstva, relativno šibko v primerjavi z drugimi sektorskimi in teritorialnimi interesi (npr. interesi urbanih območij). Zato podeželskim območjem in skupnostim pri politikah in financiranju ni bila namenjena zadostna pozornost.

3.5 Zahtevanje od držav članic, da minimalni delež sredstev dodelijo za razvoj podeželja

Usklajevalna skupina za pakt za podeželje se v skladu z načeli preverjanja učinkov ukrepov na podeželje zavzema za trdno zavezanost in jasne zahteve na ravni EU do držav članic. V skladu z njimi je treba obvezen odstotek *vseh sredstev EU iz večletnega finančnega okvira, zlasti sredstev kohezijske in skupne kmetijske politike* (npr. vsaj 30 %), dodeliti podeželskim območjem in podeželskim skupnostim za cilje razvoja podeželja, razen kmetijstva.

3.6 Uvedba obvezne višje minimalne dodelitve sredstev prek pristopa lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost

Trenutna 5-odstotna dodelitev prek lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, ne zadostuje več. Prek lokalno vodenih lokalnih mehanizmov lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost (kot so LEADER in pametne vasi), bi bilo treba razdeliti obvezen delež sredstev, namenjenih razvoju podeželja (npr. vsaj 10 %), da bi se lokalnim skupnostim zagotovila potrebna finančna sredstva za spodbujanje lastnega razvoja.

3.7 Razmislek o posebnem programu in skladu za razvoj podeželja kot alternativni rešitvi

Menimo, da je potrebna obvezna minimalna dodelitev sredstev EU za razvoj podeželja, kot je navedeno v točki 3.5 (ne glede na končni scenarij politike in financiranja). Če pa se izkaže, da to ni izvedljivo, bi bilo treba ustanoviti in ustrezno financirati (npr. vsaj 30 % vseh sredstev EU – glej točko 3.5) poseben evropski sklad za razvoj podeželja (ESRP) in evropski program za razvoj podeželja.

Ta pristop bi povečal vidnost podeželskih vprašanj med politikami EU in zagotovil več finančnih sredstev za podeželske skupnosti. Poleg tega bi morale pobude lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, prejeti večjo finančno podporo tudi iz ESRP, če bo izbrana ta možnost.

3.8 Omogočanje prožnosti državam članicam pri določanju prednostnih nalog in strategij za razvoj podeželja

Dodelitev sredstev za razvoj podeželja bi morala biti obvezna, vendar je prožnost ključna, da se državam članicam omogoči financiranje specifičnih ciljev, prilagojenih njihovim strategijam za razvoj podeželja, ki so usklajene s širšim okvirom in prednostnimi nalogami EU. Bistven je model financiranja, ki temelji na potrebah in je usmerjen v rezultate ter odraža različne zahteve podeželskih in urbanih območij.

4. Pretvorba dolgoročne vizije za podeželska območja v konkretno strategijo in uresničevanje modela pakta za podeželje

4.1 Pretvorba dolgoročne vizije za podeželska območja v strategije za razvoj podeželja na vseh ravneh

Dolgoročno vizijo za podeželska območja EU je treba pretvoriti v konkretne strategije na ravni EU ter nacionalni in regionalni ravni. Od držav članic bi bilo treba zahtevati, da razvijejo nacionalne (in regionalne) strategije za razvoj podeželja v skladu s skupnimi prednostnimi nalogami EU, določenimi v strateških dokumentih, kot so dolgoročna vizija za podeželska območja EU, evropski zeleni dogovor in digitalno desetletje.

Strategije je treba oblikovati v partnerstvu z deležniki na podeželju, tudi na lokalni ravni, da se zagotovi, da ustrezno odražajo lokalne prednostne naloge in potrebe.

4.2 Oblikovanje modela pakta za podeželje z močnimi medinstitucionalnimi strukturami in usklajevanjem

Prizadevanja za razvoj podeželja bi bilo treba na regionalni, nacionalni in EU ravni usklajevati z namenskimi institucionalnimi okviri, ki zagotavljajo horizontalno in vertikalno usklajevanje. Upoštevati bi bilo treba načela in mehanizme iz publikacije o paktu za podeželje [Uresničevanje pakta za podeželje v državah članicah](#).

Imenovani člani nacionalnih in regionalnih uprav ter obvezne medresorske usklajevalne skupine lahko zagotovijo skladnost politik in prispevajo k učinkovitemu preverjanju učinkov ukrepov na podeželje. Takšni mehanizmi bi bili pogoj za dostop do deleža sredstev, namenjenega za razvoj podeželja.

Na ravni EU bi lahko poseben generalni direktorat za razvoj podeželja (GD RURAL) racionaliziral in usklajeval ambicije in prizadevanja za razvoj podeželja. Poleg tega bi bilo treba okrepiti sodelovanje in usklajevanje med zadevnimi generalnimi direktorati (GD za kmetijstvo in razvoj podeželja, GD za regionalno in mestno politiko, morebitnim prihodnjim GD za razvoj podeželja in drugimi zadevnimi generalnimi direktorati).

4.3 Krepitev zmogljivosti organov upravljanja na področju razvoja podeželja in preverjanja učinkov ukrepov na podeželje

Preverjanje učinkov ukrepov na podeželje bi bilo treba vključiti na nacionalni in EU ravni, zlasti v pred- in pozakonodajni fazi. Za učinkovito izvajanje politik je treba organe upravljanja in druge ključne organizacije, pristojne za politike, usposobiti na področju razvoja podeželja in preverjanja učinkov ukrepov na podeželje. Za podporo tem organom pri upravljanju strategij za podeželje sta bistvena tehnično strokovno znanje in krepitev zmogljivosti.

5. Krepitev lokalnih zmogljivosti in ustvarjanje lokalne odgovornosti

5.1 Krepitev zmogljivosti na lokalni ravni z namenskim financiranjem in tehnično podporo

Podeželske skupnosti, zlasti majhne in tiste z omejenimi viri, bi morale prejeti tehnično podporo pri razvoju projektnih zamisli in oddaji vlog za financiranje. Pri tem so lahko v pomoč lokalne akcijske skupine, nacionalne mreže za podeželje in posebne evropske mreže (vključno z mrežami podeželskih občin).

Dodeliti bi bilo treba zadostna sredstva EU za mreženje, tehnično pomoč in pripravljalne ukrepe na ravni EU, da se okrepijo zmogljivosti in omogoči izmenjava izkušenj na ravni EU (pa tudi s podeželskimi območji v državah, ki niso članice EU).

5.2 Omogočanje prožnosti v postopkih oddaje vlog za lokalne upravičence

Postopek oddaje vlog bi moral biti prožnejši in bolj odprt za eksperimentiranje. Poenostavitev finančnih pravil z uvedbo plačil na podlagi rezultatov in obsežnejšo uporabo možnosti poenostavljenega obračunavanja stroškov (kot so stroški na enoto in pavšalni zneski) bi lahko pomagala zmanjšati breme za manjše projekte. Za podpiranje pobud, ki jih vodi skupnost, so ključnega pomena financiranje, ki temelji na smotrnosti, in izboljšani sistemi finančnega poročanja.

5.3 Zagotavljanje začetnega financiranja za pripravo projektov in razvoj zamisli

Začetno financiranje, na primer za razvoj zamisli, zasnovo in pripravo projektov, in spodbujevalni viri so ključnega pomena v zgodnjih fazah pobud in projektov. Novi pristopi, kot so predstavitev projektov, bi lahko dopolnili uradne pisne predloge, s čimer bi imeli manj izkušeni upravičenci boljše možnosti za dostop do financiranja.

5.4 Podpiranje podeželskih skupnosti pri inovacijah in mednarodni izmenjavi

Podpiranje inovacij vse od faze zamisli je ključno za spodbujanje ustvarjalnih rešitev v podeželskih skupnostih. Posebno pozornost je treba nameniti omogočanju manjšim akterjem, da sodelujejo v inovacijskih projektih in čezmejno. Majhne podeželske skupnosti bi morale prejeti tehnično podporo in imeti boljši neposredni dostop do programov EU v okviru neposrednega upravljanja, kot sta programa Obzorje Evropa in Interreg.

6. Izboljšanje spremljanja porabe EU za podeželska območja

6.1 Graditev na obstoječih okvirih spremljanja in podatkih ter upoštevanje kvalitativnih vidikov

Podatki (npr. podatki, ki jih zbere in predstavi opazovalna skupina EU za podeželje) bi morali izboljšati z dokazi podprto oblikovanje politik. Izkoristiti bi bilo treba obstoječe okvire za zbiranje podatkov in spremljanje s poudarkom na ključnih socialnih in ekonomskih kazalnikih, ki dajejo dragocen vpogled v dobrobit podeželskih skupnosti.

V sistem spremljanja bi bilo treba poleg kvantitativnih podatkov vključiti tudi kvalitativne kazalnike, ki zajamejo nematerialne koristi, kot sta socialni kapital in kohezija skupnosti. Poleg tega bi bilo treba pri zbiranju podatkov upoštevati tudi dolgoročno trajnostnost (tj. rezultate in učinek po koncu podprtih projektov).

6.2 Spremljanje porabe EU po sektorjih in vrstah ozemlja

Sredstva EU bi morala biti označena po sektorjih in ozemljih, da bi se prispevalo k boljšemu razumevanju deleža sredstev, dodeljenih podeželskim območjem, ter tako zagotovilo, da ta območja prejmejo pravičen delež sredstev. Pri ozemeljskem označevanju bi bilo treba upoštevati tudi posebnosti podeželskih območij (glej točko 2.3), zlasti območij, ki jim je treba nameniti posebno pozornost (npr. gorske, otoške, obmejne in najbolj oddaljene regije).

S tem pristopom se pomaga preprečiti, da bi financiranje nesorazmerno koristilo podeželskim ozemljem, ki imajo večje zmogljivosti. Izvajanje takšnega sistema označevanja bo omogočilo učinkovitejše spremljanje dodeljevanja sredstev in zagotovilo doseganje ciljev razvoja podeželja.

6.3 Razvoj kazalnikov SMART za lokalne projekte

Za lokalne projekte bi bilo treba razviti standardiziran sklop kazalnikov SMART (specifičen, merljiv, dosegljiv, relevanten in časovno opredeljen). S tehnično podporo deležnikom na podeželju pri merjenju teh kazalnikov bi se zagotovila doslednost pri ocenjevanju projektov. Vendar bi bilo to treba doseči, ne da bi lokalnim deležnikom/upravičencem projektov naložili nesorazmerno upravno breme pri zbiranju podatkov.

- 1 Predstavniki evropskih nevladnih organizacij, organizacij civilne družbe, poslovnih organizacij in organizacij javnih organov; predstavniki akademskih krogov in raziskovalnih organizacij; izvoljeni predstavniki treh mrež, ki sestavljajo usmerjevalno skupino Evropskega podeželskega parlamenta (Evropsko združenje LEADER za razvoj podeželja (ELARD), Evropsko zavezništvo podeželskih skupnosti (ERCA) ter Partnerstvo za podeželsko Evropo (PREPARE)); Evropski parlament (Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja (COMAGRI) ter Odbor za regionalni razvoj (COMREGI)), ki ga zastopajo njegovi poslanci, Odbor regij (komisija za naravne vire (NAT) ter komisija za politiko teritorialne kohezije in proračun EU (COTER)), ki ga zastopajo njegovi člani (lokalni in regionalni organi), in Evropski ekonomsko-socialni odbor (strokovna skupina za kmetijstvo, razvoj podeželja in okolje (NAT) ter strokovna skupina za ekonomsko in monetarno unijo ter ekonomsko in socialno kohezijo (ECO)), ki ga zastopajo njegovi člani; tri države članice – predstavniki trojčka predsedstev Sveta Evropske unije (po dva predstavnika na državo članico, eden pristojen za razvoj podeželja, drugi za teritorialno kohezijo).
- 2 Usklajevalna skupina za pakt za podeželje mnenja, priporočila ali poročila sprejema s soglasjem (z navadno večino). To izjavo je sprejelo 29 od 31 članov.
- 3 https://rural-vision.europa.eu/action-plan/cross-cutting/rural-proofing_en?prefLang=sl.



Pridružite se skupnosti pakta za podeželje in njeni spletni platformi

https://ruralpact.rural-vision.europa.eu/become-member_en



 ruralpact.rural-vision.europa.eu/index_en

 info@rural-pact.eu

Luxembourg: Urad za publikacije Evropske unije, 2024

© Evropska unija, 2024. CC-BY 4.0

Fotografija na naslovnici: ©Flickr

Urad za podporo paktu za podeželje je projekt, ki ga izvaja



PRINT ISBN 978-92-68-24294-0 doi:10.2762/0634345 KF-01-25-002-SL-C

PDF ISBN 978-92-68-24293-3 doi:10.2762/2585980 KF-01-25-002-SL-N



Financira
Evropska unija